

Aký bol náš rok 2012 ?

JANUÁR Hoho, ak je pravda, že „Ako na Nový rok tak po celý rok“, tak je fajne, bo začiatok roku 2012 sme strávili veľmi veselo – na lyžovačke v Ludrovej, kde s nami boli na týždeň aj Drábekovci – t.j. 6 živých ale dobrých detí (našťastie aj s ich rodičmi :-). Chodili sme lyžovať už tradične do Závažnej Poruby, nechýbalo iglu na dvore, bobovačka, nočná guľovačka „deti verzus dvaja tatinkovia“ :-) a podobné pestvá. Dorotka má pol roka, je veľmi roztomilá, rozdáva úsmevy, čím si získala špeciálne miesto v srdiečkach svojich súrodencov... Snáď im to vydrží aj v puberte :-). Tomi bol na služobke v Írsku. „*Kto ostatné čnosti bez pokory zhromažďuje, ako keby plevy nosil na vietor.*“ (sv. Gregor Veľký)

FEBRUÁR priniesol pekný karneval zo stretka, pár milých návštev bývalých študentov, druhý pokus zápisu Johanky do škôlky, 5. narodeniny Dominiky a Peťka, operáciu pruhu môjho tatina, týždenné pobudnutie mojej sestry Adky z Írska a najmä nového člena rodiny – našej čerstvo 2-ročnej krstnej dcérke Zorke pribudla sestrička **Mirka** – zdravá a krásna! A úplne na konci mesiaca sme strávili týždeň jarných prázdnin opäť lyžovačkou v Ludrovej, pre veľký úspech pár dní aj s Drábekovcami. „*Myšlienka na pominuteľnosť všetkých vecí je prameňom nekonečných bolesti i prameňom nekonečnej útechy.*“ (Eschenbachová)

MAREC Ťažký to mesiac... Začínal sľubne – stretnutie so vzácnym človekom, vedcom, ktorý nám dáva nádej, pánom Lacikom – so svojim tímom na Ústave polymérov SAV spolupracujú na svetovom výskume v hľadaní cesty využitia polymérnych materiálov pre enkapsuláciu pankreatických ostrovčekov – aby ich pri následnej transplantácii do tela diabetika ich imunita nerozpoznala a nezlizkidovala. Možno to je cesta... uvidí sa za pár rokov... Potom sme s deťmi týždeň piekli, zdobili, balili medovníky v rámci zbierky „Tehlička pre Afriku“ vyhlásenej o.z. Savio. Deti sa ešte vedia ľahko zapáliť pre nezištnú pomoc núdzným. Balili o-106 a mali z toho veľkú radosť. Tomi bol za našu rodinku duchovne načerpať na 3-dňovej duchovnej obnove s pátrom Luciánom v Čičmanoch. A prečo to bol teda ťažký mesiac? 20.3. sa z mojej maminy stal onkopacient. Nikdy nezabudnem na ten zvieravý pocit v žalúdku keď od nás vtedy odchádzala a z balkóna som sa na ňu pozerala ako pomaly kráča na zastávku až zašla za roh. Nič už nie je také ako bolo predtým, aj slnko ináč svieti... Ide sa do boja. „*Čas je drahocenný poklad. Komu ho dávaš?*“ (Rosso)

APRÍL Veľká Noc v Ludrovej, Adka opäť 2 týždne na Slovensku, tak si to deti spolu užili a my tiež, Johanku znovu nezobrali do škôlky, už padli aj slzičky ľúlosti, čo už... Mnohé moje milé bývalé žiačky už neprichádzajú samé – buď prinesú „ukázať“ manžela alebo tehľkovské bruško alebo už aj bábätko – a tento rok ich bolo ozaj požehnane :-). Koncom mesiaca sme oslávili **40-ku** môjho brata Martina v ich novom dome vo Vajnorochoch a popri tom: Ninka 6 rokov, Nelka 4 roky a **Paľko 9 rokov**. Paľka s Tominom som vyzdvihovala pod Pajštúnom, kde mal v ten deň pasovanie za rytiera so skautami, takže sme došli na oslavu zladení – ja v „štekličkách“ a Paľko v krúžkovej zbroji :-). „*Dve veci si pripomínaj: Odkiaľ? Kam? Potom má tvoj život správny zmysel.*“ (M. Seeman)

MÁJ Z Tominovej strany sme ešte dooslavovali Paľka a Terezku (8 r.) veľkým obedom u nás. Povzbudená prednáškami pátra Vellu u minoritov. Greenless Day – športovo-zábavná sobota na podporu zbierky na rekonštrukciu telocvične v Paľkovej škole (guláš, tisíc palacínok, slackline, súťaž, Veronika Zuzulová, Adela a Sajfa...). Aj tak to ide – a telocvična bude! Jupí! Mamina sa konečne dočkala operácie na Heydukovej, čakanie bolo ťažké... Mirka sa stala Božou dcérkou sviatosťou krstu. Ja som mala stretávku z gympla (Vazovova) po ehm... 20 rokoch :-). či to sa už nepíše? Akoby sme včera maturovali :-). Na druhý deň mal **Paľko 1. sv. Prijímanie** – krásne zorganizované, Zhora polievané milosťami... A na ďalší deň sme „maratón“ ukončili nezabudnuteľnou duchovnou obnovou s pátrom Tomášom v Marianke. No a asi dosť dlho ostane v rodine benjamínkom krásna **Olivia**, ktorá sa narodila 24.5. môjmu bráškovi Tomášovi a Stanke, teda skôr jej :-). Paľko už chodíva sám sa von bicyklovať, Dorotka ho vypravádza kývaním „pá-pá“, inak toho ešte moc nenahovorí. 26.5 – „rodinná bilokácia“ : Tomi s Paľkom na školskom MDD na Kamziku, ja s babmi na rodinnom guláši v Igrame (cca 45 duši). A večer som sa ešte stihla rozlúčiť so slobodou mojej sesternice Danky, ktorá to už ma „za pár“. A na druhý deň sme mali na obede vzácnu návštevu – okrem mojich rodičov (tí sú tiež vzácní :-). sme privítali nášho dobrého priateľa Harry de Paor z Írska – v lete 1994 som u nich v Dubline 3 mesiace bývala keď som tam robila au-pairku 4 malým deťom (uf, to bolo). Posledný májový deň priniesol dve Moniky z Ludrovej u nás doma (mamina s dcérkou na súťaži) a vzápätí pohotovosť s Dorotkou a jej prvé antibiotiká. Keď to tu tak po sebe čítam, vcelku plný mesiac to bol :-). Asi to trochu zoškrtám, nech sa mi to vmestí na jeden papier... „*Pesimizmus je z nálady, optimizmus je z vôle.*“ (Alain)

JÚN Jedna pekná svadba (Monika M.), jeden výlet v Gabčíkove (Paľko), jedny prepichnuté ušká (Dorotka), jedna služobka v Anglicku (Tomi), jedna krásna i smutná rozlúčka s obetavou tetou Kety – Paľkova vychovávateľka počas 3 rokov – urobila im v škole dobrodružnú „Biblickú noc“, aj tam spali (Tomi musel kvôli Paľkovi tiež, tak mal aj úlohu na stanovišti), jedna opekačka so vzácnymi priateľmi Tomášom a Zorkou (aj so svojimi 4 malými deťmi sú misionármi v Jordánsku) a napokon jedna veľkolepá srdečná slovensko-španielska svadba už spomínanej sesternice Danky Ď. Aleže to bolo všetko krásne, vláčik, živé rybičky na stoloch, romantické látkove menovky, jahody v čokoláde, kostýmový kútik s fotením pre deti (Johanka sa tam zakrúcala do kadejakých boa asi tri hodiny :-)...no proste všetko :-). „*Rob toľko dobra koľko môžeš, ale tak ticho, ako len môžeš.*“ (Dickens)

JÚL Tak prázdniny nám začali parádne! Paľko rozdýchal jednu dvojku na vysvedčku (Sj) a o dva dni sme sa zbalili do 4 príručných batožín :-). Kamže kam? No predsa konečne za mojou jedinou sestrou Adkou do Írska! Paľko s Johankou sedeli

našťastie pred nami a let si naozaj užívali čo sa teda o mne ani zďaleka nedá povedať. Neviem, či už sa to dá klasifikovať ako fobia ale nezabudnem ako pri náklone lietadla som mala zovreté hrdlo i žalúdok. Johanka len tak lakonicky poznamenala: „Mami, nejako nám padá krídlo...“ Adka, neviem veru kedy ma tam zase dostaneš :-)) Bola som veľmi rada keď sme dosadli na sviežu vždyzelenú írsku zem v Dubline. Prvých pár hodín sme strávili s Harrym a Mary, potom prišiel po nás Miško a pred nami bol krásny týždeň. Ako ho opísať v dvoch vetách? Voňavý, vlhký vzduch, všetko okolo čerstvé, zelené, len zahryznúť, trampolína na dvore, jahodové pivo, úzke cestičky, hľadanie mušlí na pláži v mrholení, detské vedecké laboratórium v Belfaste, hukot oceánu, Adkine cesnakové bagety, geniálny výlet na skalnaté pobrežie s lanovým mostíkom na ostrov, pršiplášte a gumáky on-off, taký pokoj tam bol... a najmä že som si mohla dať na dvore každý den kapučino s mojou jedinou sestričkou a len tak byť spolu a pozeráť ako sa naše deti pekne spolu hrajú... Ach jo... Adka, chýbaš mi. 10.7. sme doleteli do tropickej Bratislavy, 11.7. som s deťmi strávila vo vode vo Vojke so švagrinkou Katkou a jej babami, 12.7. sme mali milú návštevu z Kalifornie – Tony a Zuzka s ich už 3 deťmi (spoznali sme ich v Kalifornii týždeň pred ich svadbou, na ktorej sa začalo naše priateľstvo cez Koinoniu Jána Krstiteľa). Na ďalší deň – piatok 13.7. mi volala pani riaditeľka zo škôlky, že sa im uvolnilo jedno miesto – Johanka je šťastná, prešťastná, ja vybavujem rýchlo papiere... Dorotka (a teda aj ja :-)) má ťažké 2 noci – má 40 horúčky po očkovaní. Na ďalší deň 14.7. máme u nás oslavu narodenín: **Dorotka má rok, Johanka 4** a sesternica Lujzka má 5. Museli sme spojiť v jeden deň obe rodiny a je nás veru dosť – 26, chcelo by to pár metrov štvorcových navyše :-). A ďalší deň 15.7. sa začína 7- týždňová dovolenka! Prvý týždeň duchovná obnova s našou Misiou Máriinou v Škutovkách pri Ružomberku (animátori a ich celotýždenná hra pre deti „Rimania verzus kresťania“ boli vynikajúci) a potom až do konca prázdnin v Ludrovej. „*Blažení ste, mladí, lebo máte toľko času pre konania dobra.*“ (F. Neri)

AUGUST Bolo to veru krásne slnečné, teplé leto, tri zdravé deti, nič sme nerekonštruovali a teda aj oddychovali... Popri nás tam snáď pookrialo aj pár ľudí čo sa striedali v našich „hostovských komnatách“, resp. „u susedov“ :-)) Prvý týždeň Drábekovci, tri baby Kosseyové, Štefka, potom rodinka Šimeková, moja susedka-exžiačka Majka, moji traja súrodenci s rodinami, bratrance a sesternice, švagrinka Katka s dcérami, Tominova mamina... a dokonca sa podarilo pomedzi liečbu ožarovaniami prísť na týždeň aj mojej mamine! Sme veľmi vďační Bohu, že máme takúto možnosť – odísť na celé leto preč a resetnúť sa. Deťom stačí aj taká „dvorová“ kultúra (bazén, trampolína, luk a šípy, piesok, lozenie po strome, ohník...), sem tam nejaké menšie výletíky – Tomi bol totiž stále v BA v práci, chodil za nami len na víkendy a môj netrénovaný chrbát nevládze nosiť Dorotku v nosiči po Tatrách :-)) Tak sme chodili na bylinky, do doliny do potoka, huby moc nešli... Paľko si kvôli vracaniu, hypoglykémiam opäť pobudol pár dní v skvelej ružomerskej nemocnici (kam by mali chodiť na školenie ľudskosti zdravotníci z Kramárov) „*Zdravý človek je krásny... ale musí na neho prísť trochu nejakej choroby, aby sa stal tiež duchovne krásnym* (Morgenstern)

SEPTEMBER Mne sa neche ísť do školýyyy... To nie Paľkovi ale mne srdce piští. Vždy v septembri ma pár dní máta myšlienka „homeschoolingu“ (domácej školy), ale keď vidím aký je Paľko rád v škole, vždy si nanovo uvedomím, že jeho miesto je práve v tejto škole. A Bohu vďaka za ňu. Tento rok pokračuje v skautingu, miništrantskom krúžku a pridala si 2-krát týždenne karate – celkom ho to chytilo, uvidíme na ako dlho :-)) Johanke sa veľmi páči v škôlke, je to cirkevná MŠ G. B. Mollovej a celá hrdá chodí (ako Paľko :-)) na tanečný, spevácky krúžok a na angličtinu. Predpokladám, že v škôlke je skôr plachá, tichšia, poslušná hoci doma je to naša „divožienka“, najmä keď sa s Paľkom o čosi doťahujú :-)) Ja si doma teoreticky užívam len jedno dieťa, hoci prakticky je aj to druhé dieťa vlastne dosť doma s nejakými škôlkárskymi soplíkmi. Aspoň sa jej škôlka nezunuje a má zmenu :-)) A ešte sme mali dve oslavy – na jednej moji dvaja bratrance Jurko a Slávko dodatočne oslávili svoj titul Ing a patrične inžiniersky sa ponaháňali s našimi škôlkárskymi deťmi :-)) A na druhej oslávil 3 roky synovec Šimonko. A z Tominovej strany mal aj synovec Tobiáško 3 roky a Tominova Omama oslávila požeňnaných 99 rokov! „*Nie je rozhodujúce, ako šťastne žijeme, rozhodujúce je, koľko ľuďom sme dali šťastie.*“ (C. Goetz)

OKTÓBER Tradičné slivkobranie u bratranca Mareka na kopaniciach... Dorotka konečne začala chodiť, nejako sa jej nechcelo (Paľko a Johi chodili keď ešte nemali ani rok). Tak mi trochu odľahlo, že mi nevisí stále na teplákoch (maminky, to poznáte, že? :-)) Inak je zlatá, vymýšľa huncútstva, tak treba byť v strehu (doje hrozno - zahodí do koša prázdnu misku, do práčky mi dá mobil, do výstrihu si vysype plné hrste maku, mokrou kefou z WC „češe“ bábiky...) „*Ži tak, ako by si si prial žiť pri svojom umieraní.*“ (Gellert)

NOVEMBER Jesenné prázdniny cez sviatok Všetich Svätých sme boli v Ludrovej. Potom mestská hra pre deti, burza na Swechate, krásny muzikál Popoluška na ľade, 24-hod.čítanie Sv.Písma, Johanka 0,5 dioptrie (zatiaľ bez okuliarov), Tominova sestra Katka oslávila 40-ku a chceli by sa stihnúť presťahovať do Vianoc. Tak isto ako môj brat Tomáš. Finišujú... Uvidíme, či sa to aspoň jedným podarí... Držíme palce :-)) Johanka sa teší lebo zo škôlky chodia trikrát do týždňa na kočuľovanie. Ja tiež. Zo všetkého (až na tie soplíky, zápal spojiviek, afty, kašeľ... :-)) „*Kríza je čistenie úmyslov. Boh nám berie nepravý cieľ a ponúka nám pravý. Proces medzi výmenou cieľov je kríza.*“ (XY)

DECEMBER Deti opäť namaľovali asi metrový stromček na lepenie dobrých skutkov cez Advent, kreslia pohľadnice, nepozerajú žiadne rozprávky len príbehy s náboženskou tematikou (Paľkov návrh na Advent :-)), v adventnom kalendári dostávajú každý deň malé zvieratko, ktoré dávajú v očakávaní k prázdny jasičkám, pri modlitbe vždy čítame z detskej Biblie... Deťom pekne nalinkujeme ako majú prežiť Advent. A čo my veľkí? Aj my rastieme každým rokom ako oni? Je tohoročné očakávanie hlbšie a opravdivejšie ako predtým?

Zo srdca vám / nám to prajeme

T + M + P + J + D